

Από το Woke της αποδόμησης στο σοκ της εφηβικής βίας

[Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα](#)

[Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων](#)

Διάβασα με ενδιαφέρον την αναφορά του πρώην Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά στο αποδομητικό κίνημα Woke. Η αναφορά του έγινε κατά την ομιλία του της 9ης Μαΐου στο Ζάππειο για την Ημέρα της Ευρώπης, όπου μίλησαν και ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης και ο πρώην Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής. Ο κ. Σαμαράς μάς θύμισε την προσπάθεια μιας Επιτροπής της Ευρ. Ένωσης, η οποία ήθελε να επιβάλει στους υπαλλήλους να εύχονται μόνο «Καλές Γιορτές» και όχι «Καλά Χριστούγεννα».

Το κίνημα Woke, δηλαδή αφύπνιση, είναι η χειρότερη μορφή αποδόμησης αρχών και αξιών. Στο όνομα της καταπολέμησης των διακρίσεων, μια ακραία μορφή πολιτικής ορθότητας επιβάλλεται σε επιστήμονες και πολιτικούς. Το κίνημα αυτό ανατρέπει όλα τα συνήθη πλαίσια σκέψης και στόχος του είναι «να αποδομήσει τη δυτική πολιτιστική και επιστημονική κληρονομιά, η οποία κατηγορείται ότι είναι δομικά σεξιστική, ρατσιστική και αποικιοκρατική». Κύριο στόχο της αποδόμησης

αποτελούν τα θεμέλια του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Δηλαδή η Αρχαία Ελλάδα, οι κλασικές γλώσσες: Αρχαία Ελληνικά και Λατινικά, η Χριστιανική κληρονομιά, το Βυζαντινο-ρωμαϊκό Δίκαιο. Σημειώνω ότι αυστηρός επικριτής του κινήματος Woke είναι και ο Γάλλος Πρόεδρος Μακρόν.

Στην πατρίδα μας η αποδόμηση δεν έχει έλθει με τη μορφή που βλέπουμε στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ, αλλά εμφανίζει τοπικά χαρακτηριστικά και ιδιαιτερότητες. Η αποδόμηση προσπαθεί να αμφισβητήσει την πολιτιστική συνέχεια του Ελληνισμού, να αποσυνδέσει την Ορθοδοξία από την εθνική μας ταυτότητα, να αποκόψει την Ιστορία από τους εθνικούς αγώνες, να μεταβάλει τα Θρησκευτικά σε λαογραφία, να καταργήσει τη διδασκαλία των μεγάλων Νεοελλήνων ποιητών και συγγραφέων.

Στο πλαίσιο της γενικότερης αποδόμησης ακούμε θεωρίες ότι δεν έχουν μέλλον τα εθνικά κράτη, ότι το Έθνος είναι κάτι ανύπαρκτο και ζει στη φαντασία μας, ότι μετά την πανδημία η πλειοψηφία των ανθρώπων θα παύσει να πιστεύει στον Θεό. Βεβαίως οι αποδομητές διαψεύδονται καθημερινά. Η εθνική συνείδηση των Ελλήνων παραμένει ισχυρή και ο πατριωτισμός έκδηλος. Το βλέπουμε στις δημοσκοπήσεις για τη Συμφωνία των Πρεσπών, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εκφράζεται αρνητικά. Το αποδεικνύει και η εντυπωσιακή τηλεθέαση των στρατιωτικών παρελάσεων. Για το θρησκευτικό συναίσθημα των Ελλήνων αρκεί να δει κανείς τις μεγάλες ουρές πιστών που περιμένουν να προσκυνήσουν την εικόνα

της Παναγίας Άξιον Εστί.

Εκεί που δυστυχώς είναι ορατά τα πρώτα αποτελέσματα της αποδόμησης είναι στη νεολαία. Η μαθητική και εφηβική βία οφείλεται στην έλλειψη προτύπων, αρχών και αξιών. Όταν αποδομούνται οι παραδοσιακές αξίες, όταν καλλιεργείται η ασέβεια προς τους γονείς, όταν θεωρείται φυσιολογική η έλλειψη της στοιχειώδους πειθαρχίας στα σχολεία, τότε όλα είναι πιθανά. Η ελληνική κοινωνία παρατηρεί σοκαρισμένα τα συνεχή περιστατικά αιματηρής βίας μεταξύ ανηλίκων στα σχολεία, στα πεζοδρόμια, στις πλατείες, στις παρέες οπαδών κ.α.

Αν θέλουμε να μειώσουμε -μακάρι και να εξαλείψουμε- την εφηβική βία πρέπει να δώσουμε πρότυπα, αξίες και ιδανικά στη νεολαία μας. Η γενιά του 1897 παρά την πτώχευση και τη στρατιωτική ήττα ανορθώθηκε εθνικά και πνευματικά και οδήγησε τη χώρα σε δύο μεγάλες επιτυχίες: Στον Μακεδονικό Αγώνα και στους Βαλκανικούς Πολέμους. Διότι πίστευαν στον Θεό και στην Ελλάδα. Μία Παιδεία βασισμένη στα αρχαιοελληνικά κείμενα και στην Ορθοδοξία παραμένει πάντα επίκαιρη. Μπορεί και σήμερα να μιλήσει για Πατρίδα, για ανθρώπινη αλληλεγγύη, για δημοκρατία.

Έντυπη πηγή: εφημερίδα Παραπολιτικά, 13.5.2023

PERMANENTLY_REMOVED